

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 15 lipca 2013 r.

DOLiS/DEC-742/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) oraz art. 12 pkt 2 w związku z art. 3a ust. 2, art. 18 ust. 1 pkt 6 i art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Państwa A. i L. G. na upublicznienie danych osobowych w zakresie imion i nazwiska w Nr [...] „[...]” (adres redakcji: [...]) oraz na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Gminy M., w treści protokołu z [...] sesji Rady Miejskiej Gminy M., odbytej w dniu [...] lutego 2012 r. i w treści uchwały nr [...],

- 1) nakazuję Burmistrzowi Miasta i Gminy M. wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Państwa A. i L. G. poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Gminy M. (...):**
 - a) danych osobowych Pani A. G. i Pana L. G. w zakresie imion i nazwiska zawartych w uchwale Rady Miejskiej Gminy M. Nr [...],**
 - b) danych osobowych Pani A. G. w zakresie imienia i nazwiska zawartych w protokole z [...] sesji Rady Miejskiej Gminy M., odbytej w dniu [...] lutego 2012 r.,**
- 2) w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Państwa A. i L. G. (zwanych dalej Skarżącymi) dotycząca upublicznienia ich danych osobowych w zakresie imion i nazwiska w „[...]” (adres redakcji: [...]) oraz na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Gminy M.

Skarżący w trakcie postępowania podnieśli, iż bez ich zgody i bez poinformowania upubliczniono ich dane osobowe, a konkretnie imiona i nazwiska w gazecie lokalnej „[...]” Nr [...] z dnia [...] stycznia 2012 r. oraz na stronach internetowych, oraz że zarówno informacje dotyczące ich

w „[...]”, jak i na stronach internetowych są niezgodne z prawdą, dlatego kwestionują całą treść zawartą w tych mediach. Następnie sprecyzowali, że przedmiotem postępowania ma być „upublicznienie na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Gminy M[...] naszych danych osobowych w zakresie naszych imion i nazwiska w treści uchwały [...] oraz niezgodnej z prawdą uchwały i protokołu Nr [...] z [...] sesji Rady Miejskiej Gminy M[...] odbytej dnia [...].02.2012r”. Wyjaśnili również, że „nasze dane osobowe podane do publicznej wiadomości w 100 procentach były prawdziwe”, natomiast „treść informacji zawartych zarówno na łamach gazety [...] jak i w Internecie w 100 procentach są niezgodne z prawdą – jest to po prostu kłamstwo”. Skarżący podnieśli, że Powiatowy Państwowy Inspektorat Sanitarny w L. w protokole z dnia [...] stycznia 2012 r. stwierdził, iż Urząd Miasta i Gminy złamał prawo.

Skarżący zażądali:

- 1) usunięcia ze strony internetowej „niezgodnej z prawdą uchwały nr [...]”,
- 2) anulowania „niezgodnej z prawdą uchwały nr [...]” na łamach „[...]”,
- 3) przeprosin pisemnych przysłanych na adres domowy za upublicznienie niezgodnych z prawdą informacji zawartych w uchwale Nr [...] od:
 - a) Burmistrza Miasta i Gminy M.,
 - b) redaktora naczelnego gazety „[...]”,
 - c) przewodniczącego Rady Miejskiej Gminy M. - za przyjęcie i zaakceptowanie niezgodnej z prawdą uchwały Nr [...],
 - d) przewodniczącego Komisji Rewizyjnej - za podjęcie niezgodnie z prawdą uchwały Nr [...],
 - e) informatyka, który jest odpowiedzialny za tworzenie strony internetowej Miasta i Gminy M.,
- 4) przeprosin na łamach „[...]” od ww. osób,
- 5) nałożenia kary grzywny na wszystkie osoby, które brały udział w procederze ujawnienia danych osobowych, oraz upublicznienia nieprawdziwych informacji w mediach,
- 6) nałożenia kary grzywny na osoby, które przyczyniły się do ujawnienia „naszych danych osobowych z pełnego imienia i nazwiska”,
- 7) usunięcia „zarówno z protokołu, jak i uchwały danych osobowych (pełnych imion i nazwiska)”.

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych (zwany dalej Generalnym Inspektorem) ustalił następujący stan faktyczny.

1. Na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Gminy M. (adres: [...]) został opublikowany tekst uchwały Rady Miejskiej Gminy M. Nr [...] z dnia [...] grudnia 2011 r. w sprawie skargi Skarżących na Burmistrza Miasta i Gminy M., zawierający informacje o imionach i nazwisku Skarżących, oraz tekst protokołu z [...] sesji Rady Miejskiej Gminy M. odbytej w dniu [...] lutego 2012 r., zawierający informacje o imieniu i nazwisku Pani A. G.. Aktualnie te informacje są nadal upublicznione w ww. sposób.
2. W „[...]” ze stycznia 2012 r. (Nr [...]) został opublikowany materiał zatytułowany „[...]”. Częścią tego materiału jest zamieszczony na stronie [...] (karta 57 akt sprawy) tekst noszący tytuł „[...]”, opisujący okoliczności podjęcia przez Radę Miejską Gminy M. uchwały Nr [...] i zawierający informacje o imionach i nazwisku Skarżących.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor zważył, co następuje.

Odnosząc się do kwestii upublicznienia danych osobowych Skarżących na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Gminy M., wskazać należy, że w myśl art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.), każda informacja o sprawach publicznych stanowi informację publiczną w rozumieniu ustawy i podlega udostępnieniu na zasadach i w trybie określonych w tej ustawie. W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego (pkt 1), wglądu do dokumentów urzędowych (pkt 2), dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów (pkt 3). Zgodnie z art. 6 ust. 1 tej ustawy, udostępnieniu podlega informacja publiczna w szczególności o (pkt 1) polityce wewnętrznej i zagranicznej, w tym o: lit. a) zamierzeniach działań władzy ustawodawczej oraz wykonawczej, (pkt 4) danych publicznych, w tym: lit. a) treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności: treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć (tiret pierwsze); dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających (tiret drugie), lit. b) stanowiska w sprawach publicznych zajęte przez organy władzy publicznej i przez funkcjonariuszy publicznych w rozumieniu przepisów Kodeksu karnego. W myśl art. 8 ust. 3 tej ustawy, podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 (m.in. organy samorządu terytorialnego), obowiązane są do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji publicznych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3, pkt 4 lit. a) tiret drugie, lit. c) i d) i pkt 5. Podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej również inne informacje publiczne.

Z powyższego wynika, że organy władzy publicznej uprawnione są do udostępniania informacji publicznej, jaką niewątpliwie jest uchwała rady miasta i gminy oraz protokół z posiedzenia tego organu, w publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej. Podkreślenia wymaga jednak, że prawo to nie jest nieograniczone. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. W niniejszej sprawie wyłączenie ww. ograniczenia nie występuje, albowiem dane osobowe Skarżących ujawnione w Biuletynie Informacji Publicznej nie dotyczą osób pełniących funkcje publiczne, jak również Skarżący nie zrezygnowali z przysługującego im prawa do prywatności. W tej sytuacji prywatność Skarżących - jako dobro chronione prawem - powinno mieć pierwszeństwo przed innym dobrem prawem chronionym, tj. dostępnością do informacji publicznej. Zauważyć należy, że w prawie do ochrony prywatności zawiera się prawo do ochrony danych osobowych. W tym miejscu wskazać należy, że administrator danych osobowych jest zobligowany wypełniać ciążące na nim obowiązki określone w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwaną dalej ustawą. Z punktu widzenia niniejszej sprawy istotny jest

obowiązek ustanowiony w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, zgodnie z którym administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Wyrażona w tym przepisie zasada adekwatności oznacza, że: „*swym rodzajem i swą treścią dane nie powinny wykraczać poza potrzeby wynikające z celu ich zbierania*” (tak: J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, *Ochrona danych osobowych, Komentarz*, Kraków 2007, str. 507-508). W ocenie Generalnego Inspektora w przedmiotowej sprawie, przy publikacji na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej informacji publicznej w postaci protokołu z [...] sesji Rady Miejskiej Gminy M. i uchwały Nr [...] nie uwzględniono prawa Skarżących do prywatności. Jednocześnie została naruszona wspomniana wyżej zasada adekwatności. Zdaniem Generalnego Inspektora, przy upublicznieniu uchwały i protokołu jedynie w celu informacyjnym zbędne było (nieadekwatne do celu) ujawnianie kwestionowanych przez Skarżących danych (imion i nazwiska). Wskazać należy, że publikacja dokumentu, który zawiera dane osobowe w zakresie, który może powodować naruszenie prawa do prywatności osoby, której te dane dotyczą, powinna nastąpić po odpowiednim przetworzeniu danych osobowych w tym dokumencie zawartych. W niniejszej sprawie oznacza to, że przedmiotowa uchwała i protokół powinny zostać upublicznione po uprzednim usunięciu danych osobowych Skarżących w zakresie ich imion i nazwiska. Powyższe znajduje potwierdzenie w stanowisku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, który w wyroku z dnia 18 listopada 2008 r. (sygn. akt: II SA/Wa 1177/08) orzekł, że: „*usunięcie personaliów osób prywatnych, czy też ich zanonimizowanie w ogłoszonej w BIP uchwale (...) nie wpływa na czytelność dokonanego w ten sposób przekazu. W tym przypadku treść aktu administracyjnego nie traci waloru informacyjnego, albowiem wynika z niej kto, kiedy i w jakiej sprawie publicznej zajął określone stanowisko. Podstawowym celem BIP jest powszechne informowanie o sprawach publicznych i w tym przypadku cel ten został zrealizowany. Prezentowanie odmiennego poglądu pozostaje w sprzeczności z konstytucyjnymi gwarancjami wolności i praw obywatela. W świetle art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia nie mogą naruszać istoty wolności i praw*”.

Podkreślenia wymaga, że Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie w wydanych orzeczeniach wyrażał pogląd, iż prawo dostępu do informacji nie ma charakteru bezwzględnego, a jego granice wyznaczone są m.in. przez konieczność respektowania praw i wolności innych podmiotów, w tym przez konstytucyjnie gwarantowane prawo do ochrony życia prywatnego (wyrok z dnia 20 marca 2006 r., sygn. akt K 17/2005). W ww. wyroku Trybunał Konstytucyjny w sposób wyraźny wskazał także, iż: „*art. 5 ustawy o dostępie do informacji określa ograniczenia prawa do informacji publicznej. Ograniczenie ze względu na prywatność lub tajemnicę chronioną przepisami prawa nie dotyczy jednak – jak stanowi ust. 2 art. 5 ustawy – informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca zrezygnują z przysługującego im prawa. Ten ostatni przypadek obejmuje sytuacje, w których zgoda wyłącza*

bezprawność naruszenia dobra osobistego w postaci prywatności”. Warto dodać, że również w literaturze przedmiotu prezentowany jest podobny pogląd, że: „*Prawo do dostępu do informacji publicznej nie ma charakteru bezwzględnego i podlega licznym ograniczeniom (...). Ustawa przewiduje ograniczenie tego prawa także ze względu na prywatność osób fizycznych lub tajemnicę przedsiębiorcy. Zastrzega jednocześnie, że ograniczenie to nie dotyczy informacji (...) gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnuje z przysługującego mu prawa do prywatności lub tę informację upublicznia. (...)*” (tak: Tomasz R. Aleksandrowicz, *Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej*, Warszawa 2006, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, wydanie 3, str. 68).

Odnosząc się do zagadnienia konfliktu występującego pomiędzy prawem do prywatności a prawem do informacji publicznej, podkreślić należy, iż prawa te mają taką samą wartość, bowiem Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej umieszcza oba te prawa w rozdziale II pt. *Wolności, prawa i obowiązki człowieka i obywatela*. Oba te prawa podlegają też ograniczeniom na zasadach określonych w przepisach ustaw. Udostępniając informację publiczną w sposób ingerujący w prywatność osoby fizycznej, administrator danych obowiązany jest zatem ustalić, czy zakres przekazywanych danych jest niezbędny dla potrzeb takiego udostępnienia. Jak wynika z poczynionych w tym zakresie ustaleń, w przedmiotowym przypadku doszło do przekroczenia niezbędnego zakresu danych przekazywanych celem ich udostępnienia.

Mając zatem na uwadze, że upublicznienie w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy M. informacji o imionach i nazwisku Skarżących narusza wynikającą z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy zasadę adekwatności, a zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 6 ustawy, w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności usunięcie danych osobowych, zasadnym jest nakazanie wyeliminowania nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżących poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej ww. danych zawartych w uchwale Rady Miejskiej Gminy M. Nr [...] i protokole z [...] sesji Rady Miejskiej Gminy M..

Odnosząc się zaś do kwestii upublicznienia danych osobowych w treści opublikowanego w „[...]” tekstu opisującego okoliczności podjęcia przez Radę Miejską Gminy M. uchwały Nr [...], podkreślić należy, że oceny legalności tego działania należy dokonać w świetle art. 3a ust. 2 ustawy, który przewiduje, że ustawy, z wyjątkiem przepisów art. 14-19 i art. 36 ust. 1, nie stosuje się do prasowej działalności dziennikarskiej w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) oraz do działalności literackiej lub artystycznej, chyba że wolność wyrażania swoich poglądów i rozpowszechniania informacji istotnie narusza prawa i wolności osoby, której dane dotyczą. Z przepisu tego wynika, że ustawy o ochronie danych osobowych nie stosuje się do zbierania, opracowywania i przygotowywania, a także publikacji materiałów w prasie (tak też J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, „Ochrona danych osobowych. Komentarz”, Wolters Kluwer Polska Sp. z o.o., Kraków 2007, s. 334). Powyższe znajduje także potwierdzenie w orzecznictwie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie (wyrok z dnia 7 grudnia 2006 r., sygn. akt II SA/Wa 2237/05; wyrok z dnia 22 marca 2007 r., sygn. akt II SA/Wa 1933/06). W ww. wyroku z dnia 7 grudnia 2006 r. Sąd ten stwierdził, że: „[d]o zadań Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych nie należy ocenianie treści materiału prasowego i orzekanie o odpowiedzialności prawnej na gruncie Prawa prasowego”. Zaznaczyć jednocześnie należy, że w ocenie Generalnego Inspektora nie można uznać, aby

opublikowanie w „[...]”, imion i nazwiska Skarżących jako autorów skargi, której dotyczyła podjęta przez Radę Miejską Gminy M. uchwała Nr [...], naruszyło w sposób istotny ich prawa i wolności.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że zgodnie z art. 38 ust. 1 Prawa prasowego, odpowiedzialność cywilną za naruszenie prawa spowodowane opublikowaniem materiału prasowego ponoszą autor, redaktor lub inna osoba, którzy spowodowali opublikowanie tego materiału; nie wyłącza to odpowiedzialności wydawcy. W zakresie odpowiedzialności majątkowej odpowiedzialność tych osób jest solidarna. Jeżeli zatem w ocenie Skarżących wskutek opublikowania ich danych osobowych w materiale prasowym doszło do naruszenia w szczególności ich dóbr osobistych, którymi zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93 ze zm.), są w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania, twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, to mogą dochodzić swych roszczeń z tego tytułu w drodze powództwa cywilnego wytoczonego przed właściwy sąd powszechny, z uwzględnieniem art. 38 ust. 1 Prawa prasowego.

Odnosząc się do zarzutu, iż „treść informacji zawartych zarówno na łamach gazety [...] jak i w Internecie w 100 procentach są niezgodne z prawdą – jest to po prostu kłamstwo”, podkreślić należy, że poza kompetencje Generalnego Inspektora wykracza dokonywanie oceny merytorycznej poprawności uchwał podejmowanych przez organy samorządu terytorialnego i protokołów dokumentujących przebieg obrad tych organów. Mając na uwadze przedmiot uchwały, której treść jest przez Skarżących uznawana za nieprawdziwą, wskazać również należy, że Generalny Inspektor nie jest organem sprawującym nadzór lub kontrolę nad załatwianiem przez organy jednostek samorządu terytorialnego skarg, o których mowa w dziale VIII ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), zwanej dalej Kpa. Art. 258 § 1 pkt 5 Kpa przyznaje bowiem kompetencje w tym zakresie Prezesowi Rady Ministrów i wojewodom.

Ponadto, mając na uwadze, że Skarżący żądali również usunięcia ze strony internetowej uchwały Nr [...], anulowania uchwały Nr [...] na łamach „[...]”, przeprosin pisemnych przysłanych na adres domowy, przeprosin na łamach „[...]”, nałożenia kary grzywny na wszystkie osoby, które brały udział w procedurze ujawnienia danych osobowych oraz upublicznienia informacji nieprawdziwych w mediach i nałożenia kary grzywny na osoby, które przyczyniły się do ujawnienia ich danych osobowych, podkreślić, że realizacja tych żądań wykracza poza kompetencje Generalnego Inspektora. Zakres możliwości rozstrzygnięcia sprawy przez Generalnego Inspektora w postępowaniu prowadzonym na wniosek osoby, której dane dotyczą, wyznacza treść art. 18 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych Generalny Inspektor z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, nakazuje przywrócenie stanu zgodnego z prawem, a w szczególności: (pkt 1) usunięcie uchybień, (pkt 2) uzupełnienie, uaktualnienie, sprostowanie, udostępnienie lub nieudostępnienie danych osobowych, (pkt 3) zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, (pkt 4) wstrzymanie przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, (pkt 5) zabezpieczenie danych lub przekazanie ich innym podmiotom, (pkt 6) usunięcie danych osobowych. Generalny Inspektor nie może więc nakazać usunięcia treści nie stanowiących dane osobowe w rozumieniu przepisów ustawy, anulowania uchwał podejmowanych przez organy samorządu terytorialnego,

wystosowania lub opublikowania przeprosin, czy też nałożyć grzywny za dopuszczenie się nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych.

Podsumowując, upublicznienie w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy M. danych osobowych Skarżących w zakresie imion i nazwiska, zawartych w treści protokołu z [...] sesji Rady Miejskiej Gminy M., odbytej w dniu [...] lutego 2012 r. i w treści uchwały Nr [...] narusza przepisy ustawy, w związku z czym należy nakazać usunięcie tych informacji. W pozostałym zakresie brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku Skarżących.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267), stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).